

Gólyahajó – nem csak gólyáknak

Két hajó, rengeteg víz, közel ezer ember... Egyszóval minden, ami egy korra őszi rendezvényhez szükséges.

■ Október elsején, este hat órakor a Vígadó téren kigyózó sorokban álló vidám emberek hangjától volt hangos a Duna-part. Ekkor került megrendezésre az őszi szemeszter egyik legnagyobb és legkülönlegesebb eseménye, a már-már hagyománynak számító Gólyahajó.

Mint minden évben, idén is az Instruktor Öntevékeny Csoport rendezte meg nekünk ezt a felejthetetlennek ígérkező programot. Két összekötött hajó állt rendelkezésükre a bulizni vágyóknak a 3

órás dunai ringatózáshoz, összesen több száz fős befogadóképességgel.

A várakozó tömeg hamar eltűnt, a sor végéről szinte észrevétlenül jutottunk fel a hajókra. A lelkes „kreatív team” azonnal lecsapott a leendő matricázókra, és megkaptuk a kis párkereső matricáinkat. Eközben lassan besötétedett, kifutottunk a vízre, a Dunáról különleges látványként tárult elénk a kivilágított főváros.

A fedélzeten körülnézve vegyes társaságok alakultak, úgy tűnt, a hajós buli sokakat felcsigázott. Öröm volt lát-

ni, ahogy Egyetemünk sokszínűsége egy nagy vidám maszattá vált a Duna vizéről tükröződve. Együtt bulizott ve-

lünk a vagány fogorvos, az örök vidám gyógyszerész, a pörgős egészségügyi szervezős, a figyelmes medikus, a mosolygós szülésznő, dietetikus, védőnő, gyógytornász, mentőtiszt és ápoló. Jól belegondolva, miért is ne tennék, hiszen később is együtt, közös célokért fognak dolgozni az egészségügyben, egymásra lesznek utalva kórházi folyosókon is. Egyszer az egyik gyakorlaton egy ortopéd orvos mondta viccesen nekünk, megszeppent gyógytornászhallgatóknak: „Kedveseim, sajnós az orvosok és Önök között sok ellentét van, de ezt egy zenés-táncos szó-

rakozóhelyen kiválóan ki lehet békíteni.” Ez jutott eszembe ott a fedélzeten is, amikor láttam a mosolygós arcokat, a lázas párkereső próbálkozásokat, az egymásra nyitott tekinteteket. Jó érzés úgy szórakozni, hogy nem toladásról, lökdösődésről szól az este, az emberek többsége figyelmes a másikkal szemben.

Köszönhetjük ezt a szervező Instruktorok mentalitásának is. Számukra nem csak egy egyszerű buliról volt szó, hanem a gólyákkal való újabb közös élményről, arról a műről, melyet már a Gólyatáborban elkezdtek építeni, és amely egészen az őszi szemeszter végéig tart majd. Az elsősök már ragaszkodnak instruktoraikhoz, hiszen tábor óta minden programra elkísérik őket, a Jegyzetbörzétől kezdve, az Ökorsütésen és a Semmelweis Börzén át. Együtt örülnek, amikor felzördül az öreg hajók motorja, és elindul a Dunán, együtt gyönyörködnek a kilátásban, együtt táncolnak az aktuális kedvencekre. Ez a családias hangulat az egész eseményre rányomta a bélyegét.

A Gólyatábor hangulata még halványan, de él a fejekben, az újabb mérföldkő, a Gólyabál izgalma pedig egyre közeledik. Ha az Egyetemnek a tábor a szíve, és a bál az arca, akkor a hajó az ezt összekötő ívet igyekszik megadni. Ez idén is tökéletesen megvalósult, köszönet a szervezőknek. Tényleg felejthetetlen volt!